

Beste Daphne Willemsen,

Beide rasverenigingen voor de Saarlooswolfhond, AVLS en NVSWH, hebben een aantal vragen over de opmerkingen die wij kregen op ons verzoek om de PCYT2-D test op te nemen in de foknormen.

U stelt dat bij de foknormen "vrij door vererving" voor Hypofysaire Dwerggroei, DM en PCYT2-D niet is toegestaan. Hier willen beide rasverenigingen bezwaar tegen aantekenen.

Wij vragen ons af wanneer en op welke wijze besloten is tot deze wijziging in het gevoerde beleid. Immers, de foknormen voor de Saarlooswolfhond liggen al geruime tijd bij de Raad waarbij "vrij door vererving" Hypofysaire Dwerggroei en DM als toereikend wordt beschouwd. Dit geldt ook voor onze VFR's.

Het door de Raad van Beheer aangevoerde argument dat door het toestaan van 'vrij door vererving' de inzet van alleen maar vrije honden wordt gestimuleerd, is hierbij feitelijk onjuist. Onze cijfers tonen aan dat met dragers wordt gefokt, ook bij vrij door vererving. Immers, ook nu worden er nog steeds pups geboren die drager zijn van de betreffende aandoeningen. Bij een klein ras als de Saarlooswolfhond kunnen we het ons ook niet permitteren om alleen honden die vrij zijn op alle genetische aandoeningen (dat is nu Hypofysaire Dwerggroei, DM en PCYT2-D) in te zetten, omdat hiermee de genetische diversiteit nog verder wordt beperkt.

We gebruiken de genetische testen wel om het voorkomen van de genetische aandoeningen binnen onze ras beheersbaar te houden, door lijders uit te sluiten en dragers alleen te combineren met vrije honden. Sinds 2009 wordt er bij de Saarlooswolfhond op DM en Hypofysaire Dwerggroei getest. In 2009 was het aantal dragers van met name DM schrikbarend hoog (de ziekte uit zich op late leeftijd, waardoor waarschijnlijk voor de beschikbaarheid van de genetische test lijders zijn ingezet). Door zorgvuldig fokbeleid, mede door de outcross kon dat aantal voor DM in 15 jaar worden teruggebracht van 40% naar 12% en voor dwerggroei van 18% naar 9%. (zie bijlage) DM en dwerggroei zijn hiermee niet verdwenen, maar met deze prevalenties beheersbaar geworden binnen onze kleine populatie.

Dat het inzetten van dragers bijdraagt aan het behoud van diversiteit is correct en dat is ook wat wij binnen ons ras doen. Voor deze honden is een genetische test noodzakelijk. Door vrije honden te testen wordt de inzet van dragers niet anders, het zou mogelijk kunnen leiden tot de inzet van minder vrije honden, omdat deze onnodige test extra kosten met zich meebrengt die niet iedere gelegenheidsfokker bereid is te maken. Het testen van vrije honden gaat niet bijdragen aan het vergroten van de genetische diversiteit, zoals gesuggereerd wordt door het argument van de Raad van Beheer. Onze visie is dat het inzetten van alle honden, drager of vrij, hiertoe bijdraagt en dat is wat er nu in ons ras ook gebeurt.

Als aangetoond kan worden dat de ouderdieren vrij zijn van een bepaalde erfelijke afwijking levert een test alleen op wat je al weet, namelijk dat de nakomelingen vrij zijn. Fokkers daartoe verplichten is niet geloofwaardig. Het is niet uit te leggen dat een vrije hond getest moet worden. In het extreem zou dit betekenen dat wanneer er, als er eenmaal een erfelijke afwijking in de populatie is, er dan tot in de eeuwigheid op deze aandoening getest moet worden, ook al zijn de honden vrij. Omdat dit niet uit te leggen is aan fokkers binnen onze verenigingen (VFR) of buiten onze verenigingen (Foknorm) denken wij ook dat dit mogelijk contraproductief gaat werken, omdat eigenaren van vrije honden op extra kosten worden gejaagd.

Zoals gezegd zijn zowel AVLS als NVSWH verbaasd over deze plotselinge wijziging. Graag horen wij waar en wanneer de intentie tot deze ingrijpende maatregel genomen is en waar wij ons bezwaar kenbaar kunnen maken. Wij hopen spoedig van u te vernemen.

Met vriendelijke groet,

Besturen AVLS en NVSWH